

lesarabrøv

Loven er ærlig, men holden besværlig

Soleiðis hefur eisini verið við okkara syndarligu rúsdrekka. Lógini feilar einki, men myndugleikarnir eru fyri langari tíð gívnir við at umsita hana, sum ætlanin var.

Størsta undirgravingin er komin frá ølklubbunum, sum sjálv um rúsdrekkakortini eru strangt persónlig, hava umsitandi hesi sum teirra egnu. Hvør, ið bestilt hevur ella hvør, ið loyst út hevur, hevur eingin ómakað sær til at halda skil á. Hetta er lógarbrot, men gjørt loyvt sum tíðin er gingin.

Skamtanini feilar heldur onki, har er nóg mikið til øll, og um rætt var, so skuldi bæði ølið og vanligu vinið eisini verið undir skamtan, men hetta er eisini slept.

Besta sum tó kundi henda var hinaferðina, tá bannað varð at innflyta tað allar sterkasta ølið. Onkur sigur, at vit síðan flyta inn meiri vin istaðin, men hetta kann neyvan vera verri, tí eg eri ikki heidnari enn so at eg veit, at gott vin í rimuligum nøgdum ikki er ringt fyri fólk — heldur tvørturimót.

Nei, snøggið heldur verandi lóg eitt sindur, siggið til at hon verður lildin, fáði veruliga einkarølu, við neyð gum deildun. — eisini á útoyggjunum og

latið fólk keypa eftir skamtan tað, tey hava brúk fyri, dag um dag um so skal vera.

Skamturin er nóg stórur sum er, so sleppið bara fólk at keypa tað, vit kunnu loyva — nátturligt og uttan víðari hóvsták. Eykaloyvini til serligar hátiðardagar í familjuni eiga bert at verða loyvd, um hesi eru nóg væl

grundað og um tey verða gívnir undir strangasta eftirliti.

Eg eri ikki heilt avhaldsmaður, men dugi at siggja tað ólukkuliga skil, sum valdar millum okkara blaðunga fólk. Avmarking tykist eingin at vera fyri teirra viðkomandi. Men hetta er ikki tí lógin loyvir tí — vit hava bara alt ov leingi funnið okkum í, at

hon ikki verður hildin, og er tað nakað, sum minkar um virðingina hjá teimum ungu fyri samfelagnum annars, so eru tað opinlys lógarbrot — í hesum førinum lógarbrot, sum klubbar og onnur vinna nógvan pening burturúr.

Burtursæð frá skamtanini, sum ikki er við, so er hetta rúsdrekkaforslagið helst alt í alt frægari enn

Ein bati, men...

Endiliga hendi okkurt í rúsdrekkamálinum, og okkurt er betri enn einki.

Er tað nakað feroingar virkuliga eru ósamdir um, so er tað hvussu vit skulu drekka rúsløg — helst hvussu grannin ella hini skulu drekka. Sjálv kann eg saktans vera rúsdrekka fyrriuttan. Sama er við manni og vaksnu børnum mínum, men at skilið ikki kann vera sum er, sigur seg sjálv.

Tá allir hesir óvitarnir kunnu ganga og tvassa í gotunum dýrandi fullir kvøld eftir kvøld, sigur tað seg sjálv, at tær lógir, vit nú hava, eru verri enn einki.

Sjálv vildi eg behildið skamtanina, men loyvt skuldi verið at keypt rúsdrekka so høgliga sum møguligt og í smáum nøgdum, og frá vitjan frá familju í Danmark veit eg at siga, at brennivins-handilin, tey bógva uppá, avgjørt ikki hevur fingið hesi fólkini til at drekka meira.

Bara hendur fæst á rúsdrekka, bara vit vita, at tað ikki er neyðugt við

nøkrum hokus pokus fyri at fáa eina hálva flosku ella nakrar øl, so er tað longu minni spennandi og fólk flest keypa bert, tá tey hava møguleika fyri at njóta hetta í friði og náðum, ella tá tey vilja vera serliga blið við gestirnar.

Sjálva haldi eg meg duga at vera blið við vitjandi uttan brennivin, men fyri tað skal eg ikki siga, at onnur ikki skulu hava loyvi til okkurt annað slag av gestabliðni.

Persónliga kundi eg ynskt mær eitt annað uppskot, men hetta sum fyrirliggur er avgjørt ein bati — um einki annað kann koma igjøgnum. Tað mesta eg havi imóti tí er, at rúsdrekka enn skal bestillast og so tað, at vin og kanska annað rúsdrekka skal verða loyvt at skeinkja út afturvíð mati á restauratiónum. Hesum áttu vit at kunna biðað við til øll høvdu sama rætt — uttan at gjalda í dýrum dóma fyri hotellmat eisini — til solan bleiv fri, sum hon kanska einaferð verður.

Fráhaldsmamma

tann vanvirða og gjøgnumgataða lóg, vit nú hava, men fyri alt í verðini skilji eg ikki, hvi matstovur endiliga skulu sleppa at skeinkja vin ella brennivin. Um hetta er fyri at rigga okkum til fyri at

tekkjast útlendingum, nú ferðamannatíðin stendur fyri, atkvøði eg 100 prosent imóti. Skulu lógir broytast, skal tað vera fyri feroingar.

Spentur

